

Dosarul nr. 2ra-1133/2022
2-21008306-01-2ra-19082022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: V. Holban)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, I. Dutca, D. Băbălău)

Î N C H E I E R E

02 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Aureliu Albot, reprezentat de
avocatul Nicolae Chiriac,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Aureliu Albot
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Nelimot-Com” cu privire la
încasarea penalității contractuale,

împotriva deciziei din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 19 ianuarie 2021, Aureliu Albot a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL „Nelimot-Com” cu privire la încasarea penalității contractuale și a
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 22 noiembrie 2019, a fost încheiat
contractul de locațiune nr. 01L-AN prin care Aureliu Albot a dat în locațiune SRL
„Nelimot-Com” pentru un termen de 35 de luni (2 ani și 11 luni), bunul imobil cu
suprafața de 220 m.p., cu destinația spațiu comercial amplasat în mun. Chișinău,
str. Maria Drăgan 2/2.

Conform pct. 3.1 din Contract, pentru chiria bunului imobil, SRL „Nelimot-
Com” datora lui Aureliu Albot suma de 1 500 de Euro/ lunar.

A mai indicat că la pct. 6.2 din contract părțile au convenit că „La încetarea
anticipată a acestui contract din vina (culpa stabilită în modul cuvenit) locatarului,
acesta din urmă, plătește o penalitate locatarului pentru rezilierea anticipată a
contractului în cuantum de 2 luni de chirie”.

A specificat că la 02 octombrie 2020, locatarul Aureliu Albot a primit
notificarea nr. 08-20AR din 30 septembrie 2020, prin care locatarul SRL „Nelimot-
Com” și-a exprimat intenția de a rezilia anticipat contractul de locațiune nr. 01L-
AN din 22 noiembrie 2019 înainte de termen.

Reclamantul a mai indicat că prin răspunsul din 26 octombrie 2020, locatarul
Aureliu Albot și-a exprimat condiționat acordul la rezilierea anticipată a
contractului înainte de termen, cu condiția că locatarul va plăti primului penalitatea

contractuală în temeiul pct. 6.2 în mărime de 2 luni de chirie echivalentul a 3 000 de Euro.

A menționat că la data de 30 noiembrie 2020 ambele părți au purces la întocmirea și semnarea procesului-verbal de predare-primire a spațiului comercial, iar locatorul Aureliu Albot a indicat obiecția sa cu privire la faptul că acesta își rezervă dreptul de a cere plata penalității contractuale în temeiul pct. 6.2 din contract și a cerut pârâtului plata penalității contractuale în mărime de 2 luni de chirie.

Așadar, odată ce părțile au reziliat contractul de locațiune înainte de termen cu condiția plății penalității contractuale, iar Aureliu Albot și-a rezervat acest drept prin obiecțiile scrise în actul de predare-primire, rezultă că începând cu data de 01 decembrie 2020, contractul a fost reziliat în condițiile și prin acordul ambelor părți, iar SRL „Nelimot-Com” datorează în continuare reclamantului penalitatea contractuală în mărime de 2 luni de chirie.

La 10 decembrie 2020, Aureliu Albot a expediat prin poștă cu aviz de recepție în adresa SRL „Nelimot-Com” somația prealabilă prin care a solicitat de la SRL „Nelimot-Com” plata penalității contractuale ca urmare a rezilierii înainte de termen a contractului de locațiune, în mărime de 2 luni de chirie, echivalentul a 3 000 de Euro.

Prin somație, pentru executarea benevolă a pretenției s-a acordat un termen de 10 zile din data primirii somației. Somația a fost recepționată de către pârât contra semnătură încă la data de 14 decembrie 2020, drept dovadă servind avizul de recepție seria DS2001150490AR, însă pârâtul nu a executat cerințele din somație și a neglijat soluționarea amiabilă a litigiului, refuzând plata penalității contractuale, provocând astfel intentarea unei acțiuni civile în instanța de judecată.

Reclamantul a mai indicat că din conținutul prevederilor pct. 4.1 din Contractul de locațiune nr. 01L-AN din 22 noiembrie 2019, părțile de comun acord au convenit că termenul de valabilitate a contractului de locațiune este de 35 de luni (2 ani și 11 luni), începând cu data semnării contractului și urma să expire la data de 22 octombrie 2022.

La caz, reclamantul a susținut că din analiza notificării nr. 08-20AR din 30 septembrie 2020, rezultă că locatarul/ pârâtul nu și-a motivat intenția de rezoluțiune în baza vreunui temei din lege conținut în art. 1283 alin. (1) Cod civil, la fel locatarul/ pârâtul nu și-a motivat declarația de reziliere în baza încălcării cu rea credință de către locator/ reclamant a prevederilor contractului de locațiune, ci SRL „Nelimot- Com” a făcut trimitere la alin. (2) al art. 1283 Cod civil, care se referă la rezoluțiunea în baza prevederilor contractului.

A menționat că, odată ce locatarul/ pârâtul, a făcut trimitere și își motivează intenția de rezoluțiune anticipată din proprie inițiativa în baza pct. 6.3 din Contract, fără a indica un impediment obiectiv și serios care ar justifica necesitatea de întrerupere anticipată a contractului sau încălcarea cu rea credință de către locator a prevederilor contractuale, atunci rezultă că părțile în această chestiune urmează să se conducă de clauzele contractuale pct. 6.1 și 6.2 din Contract, care se referă la rezilierea anticipată, din proprie inițiativa a locatarului, înainte de expirarea termenului contractului. Or, pentru situația din speță, în mod expres este aplicabilă clauza din pct. 6.2 al contractului conform căreia părțile au stabilit expres că „La încetarea anticipată a acestui contract din vina (culpa stabilită în modul convenit)

locatarului, acesta din urmă, plătește o penalitate locatarului pentru rezilierea anticipată a contractului în cuantum de 2 luni de chirie”.

Așadar, dat fiind faptul că intenția de reziliere anticipată a contractului a venit exclusiv din partea locatarului/ pârâtului, fără o motivare economică sau alte probe obiective și serioase care ar demonstra incapacitatea de plată al acestuia și imposibilitatea continuării raporturilor contractuale până la sfârșitul perioadei indicate în contract, se constată cu certitudine că contractul încetează anticipat exclusiv din intenția și culpa SRL „Nelimot-Com”, care a acționat cu intenție directă, provocând din vina sa încetarea prematură a relațiilor contractuale, acțiuni pentru care trebuie să-l despăgubească pe Aureliu Albot.

Reclamantul a specificat că, SRL „Nelimot-Com” deține mai multe magazine de construcții doar în mun. Chișinău, sub brandul comercial „Nanu Market” astfel că pârâtul avea posibilitatea economică de ași onora obligațiunile și mai departe până la sfârșit termenului contractual, însă nu a dorit acest lucru din motive imputabile exclusiv Locatarului, acesta fiind un moft al SRL „Nelimot-Com”, dar nu necesitate, respectiv pârâtul urmează să-l despăgubească pe reclamant pentru rezilierea anticipată a contractului prin plata penalității în temeiul clauzei penale indicate la pct. 6.2 din Contract.

A mai indică că, ca urmare a rezilierii anticipate din culpa SRL „Nelimot-Com”, locatarului Aureliu Albot i s-au creat prejudicii materiale prin lipsa de venituri în următoarele 2 luni de la data rezilierii anticipate a contractului, reclamantul fiind nevoit să întreprindă acțiuni de publicare, publicitate și identificare a unei ocazii de încheiere a unui contract de locațiune cu un alt locatar, care la moment nu există.

La fel, începând cu data de 01 decembrie 2020 și până în prezent, bunul imobil obiect al contractului de locațiune nu este dat în chirie, iar Aureliu Albot este privat prematur de un venit așteptat și o sursă de venit.

Mai mult ca atât, la moment, ca urmare a situației pandemice din țară, lui Aureliu Albot îi este mult mai greu să găsească un potențial locatar pentru bunul imobil, inclusiv din motiv că SRL „Nelimot-Com” a reziliat contractul înainte de sezonul de iarnă, iar spațiul urmează să fie adaptat condițiilor și cerințelor noilor potențiali locatari în caz că aceștia vor fi identificați.

Reclamantul a menționat faptul că, pe toată perioada de valabilitate al contractului de locațiune, aceasta a dat dovadă de atitudine conform principiului buneii credințe și a iertat de datorie locatarul pentru perioada declarării stării de urgență 17 martie 2020 - 15 mai 2020, fără a percepe chiria pentru lunile respective. De asemenea, chiar dacă pârâtul a întârziat practic în fiecare lună cu plata chiriei, totuși reclamantul niciodată nu a pretins plata dobânzilor de întârziere sau alte penalități.

Astfel că, din analiza acțiunilor reclamantului, rezultă cu certitudine că acesta este de bună credință și a manifestat un comportament mai mult decât corect și onest în coraport cu pârâtul SRL „Nelimot-Com” care este de rea credință.

Reclamantul a solicitat încasarea din contul SRL „Nelimot-Com” în beneficiul lui Aureliu Albot a sumei de 3 000 de Euro cu titlu de penalitate contractuală, a sumei de 5 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, a sumei de 22,1 de lei cu titlu de cheltuieli de corespondență și a sumei de 1 885,5 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea din 06 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Aureliu Albot împotriva SRL „Nelimot-Com” cu privire la încasarea penalității contractuale, ca neîntemeiată.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 10 decembrie 2021, Aureliu Albot a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii și compensarea cheltuielilor judiciare.

Prin decizia din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de avocatul Chiriac Nicolae, în interesele lui Albot Aureliu, și s-a menținut fără modificări, hotărârea din 06 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Aureliu Albot împotriva SRL „Nelimot-Com” cu privire la încasarea penalității contractuale.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 776, 992, 1251 Cod civil, Colegiul a considerat ca fiind întemeiată și legală soluția adoptată de prima instanță.

De altfel, reținând materialele cauzei, Colegiul a constatat că la 22 noiembrie 2019, între Albot Aureliu, ca locator și SRL „Nelimot-Com”, ca locatar, a fost încheiat contractul de locațiune înregistrat cu nr. 01L-AN, pe un termen de 35 luni (2 ani și 11 luni), în temeiul căruia Albot Aureliu s-a obligat să transmită în locațiune bunul imobil cu suprafața de 220 m.p., cu destinația spațiul comercial, amplasat în mun. Chișinău, str. Maria Drăgan, iar SRL „Nelimot-Com” s-a obligat să achite locatorului Albot Aureliu suma de 1 500 de euro lunar.

În temeiul procesului-verbal de predare-primire (anexa nr. 1 parte integrantă a contractului de locațiune) semnat de părți, Albot Aureliu a transmis, iar SRL „Nelimot-Com” SRL a primit în posesiune și folosință temporară bunul imobil cu suprafața de 220 m.p., cu destinația spațiul comercial, amplasat în mun. Chișinău, str. Maria Drăgan.

La 30 septembrie 2020, SRL „Nelimot-Com” s-a adresat către Albot Aureliu cu notificarea nr. 08-20AR prin care și-a exprimat intenția de a rezilia anticipat contractul de locațiune nr. 01L-AN din 22 noiembrie 2019, înainte de termen, începând cu data de 01 decembrie 2020.

Prin răspunsul din 26 octombrie 2020, Albot Aureliu și-a exprimat condiționat acordul la rezilierea anticipată a contractului înainte de termen, cu condiția că locatarul v-a plăti primului penalitatea contractuală în temeiul pct. 6.2 în mărime de 2 luni de chirie echivalentul a 3 000 de Euro.

La 30 noiembrie 2020, se atestă că ambele părți au purces la întocmirea și semnarea procesului-verbal de predare-primire a spațiului comercial, unde SRL „Nelimot-Com” a predat, iar Albot Aureliu a primit bunul imobil cu suprafața de 220 m.p., cu destinația spațiul comercial, amplasat în mun. Chișinău, str. Maria Drăgan și bunurile situate în el, ca urmare a celor expuse supra, începând cu data de 01 decembrie 2020 contractul a fost reziliat în condițiile și prin acordul ambelor părți.

Conform cererii prelabile anexate la materialele cauzei, rezultă că reclamantul Albot Aureliu la data de 10 decembrie 2020, a somat pârâtul SRL „Nelimot-Com” privind necesitatea achitării penalității în sumă de 2 luni de chirie, echivalentul a 3 000 de Euro. Aderent, instanța a constatat că reclamantul a acordat pârâtului un termen de 10 zile din data primirii somației pentru executarea

obligăției, însă pârâtul a neglijat soluționarea amiabilă a litigiului, refuzând plata penalității contractuale.

La 19 ianuarie 2021, Albot Aureliu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Nelimot-Com” cu privire la încasarea penalității contractuale și a cheltuielilor de judecată, or, prima instanță fiind investită cu judecarea cauzei în fond, a respins cererea de chemare în judecată.

Reieșind din materialele cauzei, Colegiul a reiterat că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecării, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Totodată, reținând prevederile art. 1279 lit. a și c), 1084 alin. (2), 1283 alin. (1) lit. (a) și alin. (2), 947 din Codul civil, Colegiul a constatat că în speță, instanța de fond corect a stabilit că pârâtul a invocat exercitarea dreptului de a rezilia anticipat contractul de locațiune nr. 01L-AN din 22 noiembrie 2019 în temeiul art. 1084, 1283 alin. (2) Cod civil și pct. 6.3 al contractului de locațiune nr. 01L-AN din 22 noiembrie 2019, iar temei al rezilierii anticipate, a fost invocată apariția pandemiei care a afectat considerabil activitatea economică desfășurată. Pe de altă parte, reclamantul a solicitat încasarea penalității din contul SRL „Nelimot-Com” în cuantum de 2 luni de chirie ca urmare a rezilierii anticipate a contractului din vina locatarului, făcând referire la pct. 6.2 din contract, unde părțile au convenit că „la încetarea anticipată a acestui contract din vina (culpa stabilită în modul convenit) locatarului, acesta din urmă, plătește o penalitate locatorului pentru rezilierea anticipată a contractului în cuantum de 2 luni de chirie”.

Astfel, din analiza celor menționate, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a stabilit că pct. 6.2 din contract nu este aplicabil speței date, deoarece nu se atestă culpa SRL „Nelimot-Com” privind încetarea anticipată a contractului, ci doar intenția acestuia, iar pentru aplicabilitatea pct. 6.2 este necesară vina (culpa-stabilită în modul convenit) locatarului și nicidecum intenția locatarului de a rezilia contractul, care este un drept subiectiv, exercitat în limita legii și conferit de prevederile contractului de locațiune nr. 01L-AN din 22 noiembrie 2019.

Or, după cum s-a indicat, SRL „Nelimot-Com” a reziliat contractul anticipat, exercitându-și un drept conferit de prevederile pct. 6.3 al contractului unde se indică că „locatarul are dreptul la încetarea anticipată/rezoluțiunea locațiunii cu un preaviz de 2 luni. Notificarea făcută cu nerespectarea termenului de preaviz nu produce efecte”.

Astfel, cu certitudine s-a stabilit că pârâtul a respectat termenele convenite în contract, fapt confirmat prin notificarea nr. 08-20 AR din 30 septembrie 2020, prin care aceasta informează reclamantul despre rezilierea începând cu data de 01 decembrie 2020, a contractului de locațiune nr. 01L-AN din 22 noiembrie 2019.

Prin urmare, cerința reclamantului privind încasarea penalității contractuale în sumă de 3 000 de Euro și a cheltuielilor de judecată este neîntemeiată.

Mai mult, instanța de apel a apreciat critic afirmațiile apelantului în susținerea cerințelor privind achitarea penalității ca urmare a rezilierii anticipate a contractului, precum că locatorului Albot Aureliu i s-au creat prejudicii materiale prin lipsa de venituri în următoarele două luni de la data rezilierii anticipate a contractului, reclamantul/ apelant fiind nevoit să întreprindă acțiuni de publicare,

publicitate și identificare a unei ocazii de încheiere a unui contract de locațiune cu un alt locatar, or, anume în pct. 6.3 al contractului fiind stabilit termenul de preaviz de două luni, în vederea realizării acțiunilor de căutare a unui nou locatar, preavizul reprezentând o înștiințarea făcută anticipat.

La fel, instanța a considerat ca fiind greșită poziția apelantului potrivit căruia nu este clar în ce condiții și care ar fi trebuit să fie comportamentul locatarului, ca Albot Aureliu să se poată prevala de pct. 6.2 din contract, or, clauza penală reprezintă o stipulație (prevedere contractuală), prin care părțile stabilesc de comun acord, anticipat și prin apreciere cuantumul despăgubirilor ce vor fi datorate de partea în culpă, în cazul neîndeplinirii ori îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor asumate. Astfel, fiind o formă a răspunderii civile contractuale, aplicarea penalității trebuie să întrunească aceleași condiții generale prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii contractuale.

La caz, SRL „Nelimot-Com” a beneficiat de dreptul său de a solicita rezilierea contractului de locațiune, respectând termenul de preaviz de două luni stabilit, fără a înregistra o neexecutare a obligației sau o culpă, fiind în drept a-și evalua capacitățile de plată și ași gestiona propria afacere. Astfel, nu poate fi SRL „Nelimot-Com” culpabilă de faptul că Albot Aureliu nu a beneficiat de un venit stabil în următoarea perioadă, adică începând cu data de 01 decembrie 2020 și până în prezent, deoarece bunul imobil obiect al contractului de locațiune nu este dat în chirie.

La 03 august 2022, Aureliu Albot, reprezentat de avocatul Nicolae Chiriac, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 02 iunie 2022 și a expediat-o participanților la proces la 22 iunie 2022, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere (f.d. 116), astfel, recursul declarat la data de 03 august 2022, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 19 august 2022 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței.

Astfel, la 01 noiembrie 2012, SRL „Nelimot-Com” a depus referință, prin care a solicitat de a declara recursul ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Aureliu Albot, reprezentat de avocatul Nicolae Chiriac, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Aureliu Albot, reprezentat de avocatul Nicolae Chiriac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Aureliu Albot, reprezentat de avocatul Nicolae Chiriac, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Aureliu Albot, reprezentat de avocatul Nicolae Chiriac, împotriva deciziei din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat